

Ἡ ΔΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ—ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ. Ἐνταῦθα ἑτησία Δρ. 10. — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔν γένει χρυσᾶ Φρ. 14. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἔν γένει ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικὰ προπληρόνται. — Οἱ καθυστεροῦντε ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Ἡ Δεξαμενὴ

ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐψηφίσθη εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ περὶ συστάσεως δεξαμενῆς ἐν Σύρῳ νομοσχέδιον, ἄνευ τινος μεταβολῆς καὶ μὴ ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ ἐνταῦθα «Νεωρίου καὶ Μηχανουργείων».

Καὶ ὑπάρχουσι μὲν οἱ ὑποστηρίζοντες ὅπως τεθῆ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ προσθήκη τῆς ἀδείας τῆς κατασκευῆς καὶ εἰς ἄλλο ἐκτὸς τοῦ «Πηδαλίου» μέρος ὅπερ ἀνέπτυξεν ἄριστα ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς κ. Ἀντώνιος Π. Βιτάλης, ἀλλ' οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως λάβωσι τὸν νόμον εἰς χεῖρας, εἶναι ἰσχυρότεροι, αὐτοὶ ὡς γνωστὸν ἐκ τοῦ παρελθόντος, καυνοῦντες τὴν πορείαν τῶν Τρικουπικῶν ἐν τῇ βουλῇ πλειοψηφίῳ καὶ ἐπὶ ἄλλων ὁμοίου εἶδους ζητημάτων.

Προβάλλουσι οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει ὅτι μόνον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ λιμένος ἐγένοντο δοκιμασίαι καὶ μελέται περὶ δεξαμενῆς. Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημά των τοῦτο καταπίπτει ἐκ τε τῆς παρελθούσης τοῦ ζητήματος ἱστορίας καὶ περισσότερο ἐκ τῆς σημε-

ριότητος.

Ὅπως ἐγράψαμεν ἐν τῷ προλαβόντι, μελέται κατασκευῆς δεξαμενῆς δὲν ἐγένοντο μόνον νῦν ὑπὸ Ῥιθαμπέλα, ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε. Τῷ 1873 ὁ Γάλλος ὑδραυλικὸς Πασχάλ διὰ τῆς ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1873 ἐκ Μασσαλίας ἐκθέσεως του περὶ τῶν λιμενικῶν Σύρου, γνωμοδοτεῖ ὅτι ἡ δεξαμενὴ πρέπει νὰ κατασκευασθῆ πληθυσίον τῶν ἐργοστασίων τῆς τότε Ἑλλην. ἀτμοπλοΐας καὶ οὐχὶ εἰς Πηδάλι, θέσιν ὅπως ἀκατάλληλον κατ' αὐτόν. Μετ' ὀλίγα ἔτη ὁ συντάξας τὸ σχέδιον τῆς νέας ἀναβάθρας καὶ τῶν ἄλλων προσθηκῶν τοῦ Νεωρίου Γάλλος ὑδραυλικὸς Bauhin, συνιστᾷ τὴν εἰς τὸ ἴδιον μέρος κατασκευὴν τῆς δεξαμενῆς, διὰ τὴν ὁποίαν τότε Ἄγγλος μηχανικὸς ἐλθὼν καὶ ἐνεργήσας ἐπιτοπίως καταμετρήσεις ὑπέβαλε προτάσεις μετὰ σχεδίων καὶ προϋπολογισμοῦ. Καὶ τοῦ μὲν P'ascal τὰ σχέδια καὶ λοιπὰ σχετικὰ ὑπεβλή-

θησαν ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπου τάχιστα θέλουσιν ὑποβληθῆ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω ἔγγραφα.

Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἀποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, μετ' οὗ ὁ μακαρίτης Βαφειδάκης τῷ 1874, νομίζομεν, εἶχεν ἔλθει εἰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, τὴν παρὰ τὸ Νεώριον θέσιν ἐθεώρησαν ὡς τὴν μόνον κατάλληλον πρὸς κατασκευὴν δεξαμενῆς. Καὶ τέλος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1880, ἐγκρίνον τὴν μεταξὺ δήμου, λιμενικοῦ ταμείου καὶ τοῦ κ. Σκουλούδη συνολόγησιν τοῦ δανείου, ἀπαγορεύει τὴν εἰς Πηδάλι κατασκευὴν πάντων τῶν λιμενικῶν ἔργων, ὀρίζον ὡς κατάλληλον τὴν παρὰ τὸ Νεώριον θέσιν τοῦ Παλαιοῦ λοιμοκαθαρητηρίου.

Αὕτη μὲν εἶναι ἡ παλαιὰ ἱστορία τοῦ ζητήματος ἣν ἴσως ἀγνοοῦσιν οἱ περὶ τὴν κυβέρνησιν ἢ προσποιῶνται ὅτι ἀγνοοῦσιν, καὶ τὴν ὁποίαν ὄφειλαν καὶ νὰ γνωρίζωσι καὶ νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας. Πρὸς ἐπισφράγισιν δὲ πάντων ἔρχεται νῦν ἡ γνώμη τοῦ εἰδικωτάτου μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων διὰ τοιαύτας ἐργασίας κ. Ἡλία Ἀγγελοπούλου ὑδραυλικοῦ καὶ μηχανικοῦ, αὐτοῦ ~~καὶ συντάξαντος τὰ σχέδια τῆς~~ κατασκευῆς τῶν ἐν Πειραιεὶ δεξαμενῶν.

Ὁ κ. Ἀγγελοπούλος κληθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ «Νεωρίου καὶ Μηχανουργείων» καὶ ἐπὶ πολὺ ἐργασθεὶς ἐπιτοπίως, συνέταξε σχέδιον μετὰ προϋπολογισμοῦ τῆς κατασκευῆς δεξαμενῆς ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Νεωρίου, οὗτο δὲ ἐκλείπει καὶ ἡ τελευταία δικαιολόγησις τῶν ὑποστηριζόντων τὸ Πηδάλι, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι συγγραφαὶ καὶ σχέδια ἢ μόνον ἀφορῶντα τὴν θέσιν ἐκεῖνην. Ἐπίσης ἀναγκαῖα εἶναι ἡ τροποποίησις τοῦ νομοσχεδίου, ἐπιτρεπομένου ὅπως ὁ δῆμος προκηρύττῃ τὴν δημοπρασίαν μετὰ παρέλευσιν τριμήνου προθεσμίας, ἵνα μὴ ἡ διακήρυξις τῆς κατασκευῆς ἀπομείνῃ εἰς τὰς διαθέσεις τῆς κυβερνήσεως, ἥτις, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς σημερινῆς τῆς πορείας, ἔχει συμφέροντα μὴ ὠφέλιμα διὰ τόπον.

Ἐν προσεχεῖ θέλομεν γράψαι τὴν περὶ Πηδάλιου γνώμην πάντων τῶν ὡς ἄνω ἀποκρουσάντων αὐτὴν ὡς ἀκατάλληλον. Ἐπίσης δὲ καὶ τινὰς λεπτομερείας ἐκ τῶν ἄνω τῆς συγγραφῆς καὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Ριθαμπέλα, ὅτε πολλοὶ θ' ἀπορήσωσι, καὶ μάλιστα ὅταν ἀγνοῶσι τοὺς λόγους δι' οὓς οὗτος ἄλλα μὲν κοινοῦν τῶν δαπανῶν ὑπετίμησε καὶ ἄλλα ὅπως παρέλιπε π. χ. οὐδεμίαν δαπάνην ὑπολογίζει πρὸς καταστροφὴν τῶν πρὸ τῆς θέσεως Πηδάλι ὑφάλων, λίαν ἐπικινδύνων καὶ νῦν ἀκόμη ὡς ἐκ τῶν πολλῶν ἐκεῖ γενομένων ναυαγίων ἅτινα γνωρίζομεν, περισσότερον δὲ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐὰν κατασκευασθῇ δεξαμενὴ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἡλίου».

Χαριστικὸν θὰ θεωρήσωσιν ἴσως τινὲς τὸν νόμον περὶ δεξαμενῆς ἐν οὗτος ὁρίζη διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς μόνον τὸν ἐντός τῶν κτήσεων τοῦ Νεωρίου χώρον.

Κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην ἐὰν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον, ὁρθότερον θὰ ἦτο νὰ ἀφίετο ἀόριστος ἡ θέσις κανονιζομένη διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ ἀποδεδειχθῇ ποία ἐκ τῶν δύο, τὸ Πηδάλι ἢ τὸ Νεώριον εἶνε ἡ καταλληλοτέρα. Τὰ πλεονεκτήματα τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης θέσεως δὲν ἀπαριθμῶ, διότι τοῦτο εἶνε ἔργον τῶν εἰδικῶν μηχανικῶν ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ἀπεφάνθησαν ἤδη, ἄλλοι δὲ προσεχῶς θέλουσιν ἐκφράσει μετὰ ἐπισταμένην μελέτην τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος γνώμην των.

Γράφω σήμερον τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς σκοπῶν νὰ ἐκθέσω ποίαν γνώμην θέλω ἔχειν ἐνώπιον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς «Ἐταιρίας Νεωρίου καὶ Μηχανουργεῖα Σύρου» ἐὰν ἀποφασισθῇ νὰ γίνῃ ἡ δεξαμενὴ ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Νεωρίου, ἔλθῃ δὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐξουρέσεως τῶν πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς κεφαλῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Κατασκευαζομένης αὐτῆς ἐντός τοῦ Νεωρίου μετὰ τὴν ἐγγύτησιν τοῦ 5 ο/ο ἐκ μέρους τοῦ Δήμου, ἡ ἐπιχειρήσις διὰ τοὺς μετόχους αὐτοῦ θὰ ἦνε ἀναμφιβόλως λίαν ἐπικερδῆς, καὶ τότε δικαίως ὁ νόμος θέλει θεωρεῖσθαι χαριστικός, τὸ μὲν διότι θὰ ἔχη ἐξησφαλισμένον τὸ κέρδος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐναρξέως τῆς λειτουργίας αὐτῆς, τὸ δὲ διότι θέλουσιν αὐξήσει κατὰ πολὺ αἱ ἐργασίαι τῶν Μηχανουργεῶν ἕνεκα τοῦ μεγαλύτερου ἀριθμοῦ ἀτμοπλοίων ἅτινα θὰ καθαρίζωνται εἰς τὴν δεξαμενὴν καὶ τὴν μεγάλην ἀναβάθραν.

Ἐξ ἐνός ἡ εὐχὴ τῆς πόλεως εἶναι νὰ ἀποκτήσῃ δεξαμενὴν, ἐξ ἄλλου ὅμως τὸ κέρδος τοῦ Νεωρίου θὰ ἦναι μέγκ. Πῶς λοιπὸν νὰ ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος τοῦ συνδυασμοῦ τῶν πραγμάτων ὥστε ὁ φορολογούμενος, ὡς πληρώων διὰ τοῦ δήμου τὴν ἐγγύτησιν τῶν 5 ο/ο, συμμετάσχη τῶν κερδῶν, μὴ ζημιωθῇ δὲ καὶ τὸ Νεώριον ἀπὸ ἐντός τῶν κτημάτων αὐτοῦ θὰ εὐρίσκειται ἡ δεξαμενὴ;

Φρονῶ ὅτι ἡ καλύτερα λύσις εἶναι ἡ ἀκόλουθος. Ἡ ἀξία τοῦ Νεωρίου, ἡ δοθησομένη κατ' ἐκτίμησιν εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ κατατεθῇ ὡς μετοχικὸν

κεφάλαιον τῆς σχηματισθησομένης Ἐταιρίας πρὸς κατασκευὴν τῆς δεξαμενῆς, ἢ ἡ ἀξία δὲν θὰ ὑπερβαίη τὸ 1 1/2 ἑκατομμύριον. Τὸ ὅλον δὲ ποσὸν τῆς ἀξίας τοῦ τε Νεωρίου καὶ τῆς δεξαμενῆς νὰ διαμοιρασθῇ εἰς ἀναλόγους ἑκατοναδράχμους μετοχῆς αἰτινες νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς Δημοσίαν ἐγγραφήν, κατὰ τὸ σύστημα τῶν τελευταίων δανείων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Οὕτω δὲ αἱ μετοχαὶ θὰ ὦσι προσιταὶ εἰς πάντα τὰ βελάντια, ὥστε νὰ συμμετάσχη μετ' ἀσφαλοῦς κέρδους καὶ ὁ πτωχότερος οἰκογενειάρχης, συντελῶν οὕτω καὶ εἰς πραγματώσιν ἔργου σωστικοῦ διὰ τὸν τόπον.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου φρονῶ ὅτι ἐξασφαλίζεται ἡ πραγματωποίησις τοῦ ἔργου, διότι καὶ ἐν ἡ περιπτώσει αἱ ἐκδοθησομέναι πρὸς ἐγγραφήν μετοχαὶ δὲν κλυφθῶσιν, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν νῦν ἰδιοκτητῶν τοῦ Νεωρίου θὰ ἀνυπακούσιν καὶ ταύτας.

Σύρος τῆ 22 Δεκεμβρίου 1900.

Σταμάτης Α. Βαφειαδάκης

Σ. Σ. Η. Καταχωρίζομεν τὴν ὡς ἄνω ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σταματίου Βαφειάδη, τὸν ὅποιον συγκαίρομεν διότι αὐτὴ ἀποπνέει αἰσθήματα εὐγενῆ ὑπὲρ τοῦ τόπου, θέλομεν δὲ γράψαι προσεχῶς τὴν περὶ αὐτῆς γνώμην.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αὔριον ἑορτὴν τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἐμμανουὴλ Ἐλευθεριάδης δικηγόρος καὶ δημ. σύμβουλος.

— Μετὰ διαφόρους ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς τὴν Τρίτην νύκτα ἐβρέξεν ἐπὶ ὥρας, ἡ δὲ βροχὴ ἦτο εὐεργετικωτάτη εἰς τὴν νῆσον διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν πόλιν καθάρισαν τὰς ὁδοὺς, αἰτινες ἀπὸ πολλοῦ μὴ ἰδοῦσαι καθαρὴν διερχόμενον παρέχουσιν εὐχαρίστησιν μόνον εἰς τοὺς χοίρους.

— Μετὰ πολλὰ τέλος βέβησαν καὶ ἀναβολὰς ἤρξατο δαπάναις τοῦ δημοσίου ἡ ἐπισκευὴ τῆς ἀμαξήτου ὁδοῦ. Τὸ ἐπισκευαζόμενον τμήμα ἀρχεται ἐντός τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ οἰνοπωλείου ποτὲ Νοτιᾶ μέχρι Φανερωμένης. Ἡ γαλιόστρωσις καὶ αἱ ἄλλαι ἐπισκευαὶ γίνονται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου δημοσίων ἔργων κ. Ν. Σεμερτζάκη.

— Καὶ ἄλλο ἀτμόπλοιο νηυπηγήθεν τῷ 1893 ἠγοράσθη ὑπὸ συμπολιτῶν ἡμῶν ἐν συνεταιρισμῷ μετ' Ἀνδρίων, ὀνομασθὲν «Κυκλάδες». Μετέσχον δὲ τῆς ἀγορᾶς οἱ κ. Κ. Κρίνας, Ἀντ. Μυρογορδάτος, Ἀδελφοὶ Μυθου, Ἀντών. Κεχαγιάς, Π. Βοκοτόπουλος καὶ ἄλλοι μικρότεροι μεριδιοῦχοι.

— Εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα διχμενὴ ἐπὶ ἡμέρας ὁ Γερμανικὸς Ἀτμοδρόμων «Μόλτικ» φέρων 52 ναυτικούς, δοκίμους τῶν ἀριστοκρατικωτέρων τῆς Γερμανίας οἰκογενειῶν. Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κατέπλευσαν πρὸς ἀναβάθρυσιν δύο Ἴταλικὰ, Ῥωσικὸν τορπιλοδόλον, Ἀγγλικὸν καταδρομικὸν καὶ ἄλλα μέγα Ἀγγλικὸν.

— Τὸ Ῥωσικὸν τορπιλοδόλον θέλει ἐπανέλθει ὅπως ἐπισκευασθῇ εἰς τὸ ἐνταῦθα «Νεώριον καὶ Μηχανουργεῖα» περιμένοντα δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ἕτερα δύο.

— 'Επί τῆς μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος ἐπισκόπου Τριφυλιῶντος, τοῦ θαυματουργοῦ, ὁ εἰς Χρῶσσα ἐπώνυμος τοῦ Ἁγίου γάσκος ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἠνύνησεν ἐφέτος ἐξαιρετικὴ καλοκαιρία. Οἱ εἰς τὴν πανήγυριν μεταβάντες ἐπήνεσαν καὶ πάλιν καὶ τοὺς ἄλλους μὲν τοῦ ναοῦ φιλοτίμους ἐφόρους, ἀλλ' ἰδίως τὸν ἀκούραστον πάντοτε, τὸν καλὸν ἀγαθὸν κ. Ἀλεξάνδρον Γεωργούλην.

— Ὁ ἐπιστατῶν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐργασίας τοῦ καταστήματος τοῦ Ἡλεκτρικοῦ φωτός κ. Δριβελιάρης διότι, ὡς ἔλεγε, εἶχε λαβεῖν παρὰ τῆς Ἐφορείας τῆς ἐνταῦθα δημοτικῆς λέσχης δι' ἐγκατάστασιν δραχμῆς ἑκατὸν πενήκοντα (150) ἄνευ τινος εἰδοποιήσεως ἀποστείλας ἀνθρωπὸν του διέκοψε τὸν φωτισμὸν τοῦ καταστήματος καὶ οὕτω οἱ εἰς τὴν Λέσχην ὄντες τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εὐρέθησαν εἰς βαθύτατον σκότος. Ἄλλ' ὁ κ. Δριβελιάρης μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὸ διάβημα τοῦτο τὸ ὁποῖον πᾶν ἄλλο καταδεικνύει ἢ καλὴν συμπεριφορὰν, μετέβη καὶ εἰς τὴν λέσχην ἵνα χαιρεκακήσῃ, οὕτως εἰπεῖν, διὰ τὸ κατόρθωμά του. Πικρατηρήσαντος δὲ τοῦ κ. Νικοκλῆ διευθυντοῦ τῆς «Τραπεζῆς Ἀθηνῶν», ἀνδρὸς σεβαστοῦ διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν συμπεριφορὰν, ἀγαπητοῦ δὲ διὰ τὸν χαρακτήρα, ὅτι ἡ πράξις του ἦτο ἀπρεπῆς, ὁ κ. Δριβελιάρης ἀπήντησεν αὐτῷ βνακῶσως ἀπειλήσας μάλιστα αὐτοδικίαν. Ἡ ἐφορεία τῆς Λέσχης συνελθοῦσα διέγραψε τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν τὸν κ. Δριβελιάρην, ὅστις τὴν ἐπομένην κατὰ δικταγὴν τῶν προϊσταμένων του, ἐπανάφερε τὸν φωτισμὸν εἰς τὴν θέσιν ἱκανοποιήσας οὕτω τοὺς προσβληθέντας ἑκατὸν πενήκοντα ἀρίστους τῆς Ἐρμουπόλεως.

— Ἐπανελήφθη ἡ καὶ περίσου δημοσιευθεῖσα ἐφημερίς «Ἐρμουπολίτης» εἰς μεγαλύτερον σχῆμα, ὑποσχόμενη ἐν τῷ προγράμματί της πολλὰ ἀγαθὰ διὰ τὸν τόπον καὶ τὸ κράτος. Εἰς τὸν «Ἐρμουπολίτην» εὐχόμεθα μικροβιότητα, τὸ σπανιώτερον ἀτυχῶς εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ μάλιστα τὰς τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐφημερίδας.

— Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ὁ ἐκεῖ θάνατος ἑνὸς τῶν ἀρίστων συνεπαρχιωτῶν, ἀγαπητοῦ δὲ φίλου ἡμῶν, τοῦ Γεωργίου Γρυπάρη προσβυτάτου μέλους τῆς ἀριστοκρατικῆς τῆς Μυκόνου οἰκογενείας. Υἱὸς τοῦ μακαρίτου Πετράκη Γρυπάρη ὁ ἀποθανὼν, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μασσαλίᾳ καὶ τελευταῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπ' ἐμπορεῖα διαμένων, διεκρίνετο πάντοτε μετὰ τῶν ἑξω Ἑλλήνων οὐ μόνον διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν τοῦ χαρακτήρος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ αἰσθηματικά του. Οἱ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ μακαρίτου προσφεύγοντες Ἕλληνες, ὧν πολλοὶ μετὰ περιπετείας καὶ ἀτυχήματα, ἀπῆρχοντο ἀποφέροντες οὐ μόνον ὑλικὸν βοήθημα, ἀλλὰ καὶ λόγους παρηγορίας καὶ συμβουλὰς, ἐν γένει δὲ παρείχτο εἰς πάντας ὑλικὴν ἢ ἠθικὴν προστασία, χαρακτηριστικὸν παντὸς μὲν πατριώτου καὶ Χριστιανοῦ, ἰδίᾳ δὲ τῆς πολυτίμου οἰκογενείας Γρυπάρη. Αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι τοῦ ἀποθανόντος ἦσαν ἀληθῶς μεγάλαι, ὄχι μόνον διότι ἐκ τῶν πρώτων πάντοτε μετὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων συνέβαλεν εἰς πᾶσαν Ἐθνικὴν περιστάσιν, ἀλλὰ διότι ἕνεκα τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ φιλίας πρὸς ἕνα τῶν πρώτων Ἐθνικῶν εὐεργετῶν ἦν ἐκ τῶν μεγίστων ἐν Αἰγύπτῳ τῆς πατρίδος στηριγμάτων,

τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρισεν ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις τιμῆσασα αὐτὸν καὶ δι' ἐγγράφων, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Ἡ δὲ ἐπαρχία Σύρου ὀφείλει καὶ πρὸς τὸν θανόντα καὶ πρὸς ὅλην τὴν οἰκογένειαν Γρυπάρη εὐγνωμοσύνην, διότι ἕνεκα αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς καὶ διὰ τῶν μεγάλων ἀγῶνων τῆς κατέπεσε πρὸ εἰκοσιπενταετίας δυναστείας πολιτικῆς καὶ κομματικῆς, ἐκ τῆς πτώσεως τῆς ὁποίας ἐχειραφετήθη, δύναται τις εἰπεῖν, ἡ ἡμετέρα ἐπαρχία. Εὐχόμενοι εἰς τὸν ἀποθανόντα ἀειμνηστον ἄνδρα τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ αἰώνιαν ἀνάπαυσιν, συλλυπούμεθα τῇ χήρᾳ αὐτοῦ ὡς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς του, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔστω γλυκεῖα παρηγορία ἢ εἰς τὸ πένθος αὐτῶν συμμετοχὴ πάντων τῶν ὅπως δῆποτε γνωρισάντων τὸν μακαρίτην καὶ πρὸ πάντων τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν Μυκονίων.

Ἄριθ. 1069.

**Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α΄.**

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἀνδρ. Μικροπούλου, Προέδρου Εἰσηγητοῦ, Μιχ. Λελάκη καὶ Γ. Χατζησαράντου.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 15 Νοεμβρίου 1900 παρουσίᾳ τοῦ τε Εἰσαγγελεύοντος δικηγόρου Ἐμμ. Βαρδάκα, κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Γ. Ν. Καντζιλιέρη, ἵνα δικάζῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μετὰξυ.

Τῆς ἐναγούσης ἐν Ἐρμουπόλει ἰδρυμένης ἐμπορικῆς ὁμορρυθμοῦ ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν, «Ἀδελφοὶ Μπενᾶ καὶ Σα», παραστάσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου της δικηγόρου Ἐμμ. Ἐλευθεριάδου καὶ.

Τοῦ ἐναγομένου Κυριάκου Α. Γεωργίου, κατοικοῦ Κρανιδίου, ἀγνωστοῦ δικιμονῆς μὴ παραστάντος.

Ἡ ἐνάγουσα (ἐταιρία) διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1900 πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς της ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1896 ὁ ἐναγόμενος εὐρισκόμενος ἐν Ἐρμουπόλει καὶ ἀγοράσας καὶ παραλαβὼν παρ' αὐτῆς ἐμπορεύματα πρὸς μεταπώλησιν καὶ κερδοσκοπίαν του, ἄτε ὧν ἐμπορος, ἐξέδοτο ἐν Ἐρμουπόλει τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν γραμματίον εἰς δικταγὴν της διὰ δραχ. 1688 πληρωτέον μετὰ μῆνας ἕξ καὶ μετὰ τόκου πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως του μέχρις ἐξοφλήσεως. Ὁ αὐτὸς ἐναγόμενος κατὰ τὴν 9 Νοεμβρίου 1896 δι' ὁμοίαν αἰτίαν, ἐξέδοτο ἐν Ἐρμουπόλει εἰς δικταγὴν τῆς Ἐταιρίας τρία γραμματία τὸ μὲν διὰ δρ. χιλίας πληρωτέον μετὰ μῆνας τέσσαρας, τὸ δὲ διὰ δραχμῆς χιλίας διακοσίας εἰκοσι δύο καὶ λεπτὰ 45 πληρωτέον μετὰ μῆνας ἕξ καὶ τὸ τρίτον διὰ δραχμῆς χιλίας πληρωτέον μετὰ 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως των μέχρις ἐξοφλήσεως. Καίτοι δὲ πρὸ πολλοῦ ἔληξαν πάντα τὰ γραμματία, ὁ ἀντιδικὸς δὲν ἐπλήρωσε τίποτε ἀπέναντι τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστην ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του καὶ ἐξητήσατο νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή της ὑποχρεωθῆ ὁ ἐναγόμενος νὰ τῆς πληρώσῃ α') διὰ κεφάλαιον τοῦ α. γραμματίου

δραχ. 1688 μετά τοῦ συμπεφωνημένου τόκου πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μέχρι ἐξοφλήσεως β') διὰ κεφάλαια καὶ τῶν τριῶν γραμματίων δραχ. τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίας εἰκοσι δύο καὶ λεπτὰ 45 μετά τοῦ συμπεφωνημένου τόκου πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως γ') διὰ τὰς μέχρι τῆς ἀγωγῆς δουλευθέντας καὶ καθυστερουμένους τόκους τῶν τριῶν τελευταίων γραμματίων δραχμὰς 1,167.55 μετά τοῦ νομίμου τόκου πρὸς 9 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς κυνισποιήσεως τῆς παρούσης μέχρι ἐξοφλήσεως.

Νὰ ἀπαγγελθῆ κατ' αὐτοῦ προσωπικῆ κράτησις.

Νὰ κηρυχθῆ προσωρινῶς ἐκτελεστὴ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις καὶ νὰ καταδικασθῆ ὁ ἐναγόμενος εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη τῆς σημάσεως.

Μετά τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν καθ' ἡν.

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τῆς ἐναγούσης, ἐταιρίας ἀναγόντα καὶ προφορικῶς ἀναπτύξαντα τὰς ἐγγράφους αὐτοῦ προτάσεις.

Τὸν Εἰσαγγελεῦντα.—Ἴδὸν τὴν Δικογραφίαν.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν τῇ δικογραφίᾳ συνημμένου ἀποδεικτικῆ ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἀνδρ. Ζωρζου τῆς 8 Μαΐου 1900 ἡ ὑπὸ συζήτησιν ἀγωγή ἐκοινοποιήθη νομίμως καὶ προσηκόντως πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα διὰ τὸν εἰς ἀγνωστον διαμονὴν διαμένοντα ἐναγόμενον, δημοσιευθείσης δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 733 τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Ἡλιος», μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ σήμερον ὁ ἐναγόμενος νόμιμον δικάσιμον αὐτῆς δικάζεται ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἅπασαι αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τῆς ἐταιρίας θεωρούμεναι ὡς ἀληθεῖς δι' ἄλλειψιν ἀντιρρήσεως.

Διὰ τὰ ὅτα.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου.

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης ἐταιρίας.

Ἵποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον ἕνα καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κράτησεως πληρῶς τῇ ἐναγούσῃ ἐταιρίᾳ· α) διὰ κεφάλαιον τοῦ α. γραμματίου δραχ. 1688 μετά τοῦ συμπεφωνημένου τόκου πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μέχρι ἐξοφλήσεως β') διὰ κεφάλαια καὶ τῶν τριῶν γραμματίων δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίας εἰκοσι δύο καὶ λεπτὰ 45 μετά τοῦ συμπεφωνημένου τόκου πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως γ') διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἀγωγῆς δουλευθέντας καὶ καθυστερουμένους τόκους τῶν τριῶν τελευταίων γραμματίων δραχ. 1,167.55 μετά τοῦ νομίμου τόκου πρὸς 9 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν καὶ καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα τῆς ἐναγούσης ἐταιρίας μετριαζόμενα εἰς δρ. 40 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῆς 15 Νοβρίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Γ. Καντζιλιέρης

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ ταύς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς δικαστὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Πρὸς βεβάζωσιν τούτου ἡ παρούσα ὑπεγράφη νομίμως.

Σύρος 30 Νοεμβρίου 1900.

Οἱ Δικασταὶ
Α. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μ. ΠΑΠΠΑΔΑΚΗΣ
Φ. ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Γ. Ν. Καντζιλιέρης

Ἀριθ. 725.

Β. Ἀπογορ.

Ὅτι α'. ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Σύρος 4 Δεκεμβρίου 1900.

Ὁ Δικαστ. Γραφεὺς

(Τ. Σ.) Δ. Ἀποστόλου

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ.

Σύρος 4 Δεκεμβρίου 1900.

Ὁ Δικαστ. Γραφεὺς

Δ. Ἀποστόλου

Τὸ παρὶν παραγγέλλεται πᾶς ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ νὰ κοινοποιήσῃ νομίμως πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν Κυριάκον Α. Γεωργίου κάτοικον Κρηνιδίου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς πρὸς γινῶσιν του καὶ διὰ πᾶσαν νόμιμον συνέπειαν ἐπιτασσόμενον ἄμα νὰ μᾶς πληρῶσῃ α'.) δραχμὰς χιλίας ἑξακοσίας ὀγδοήκοντα ὀκτώ ἀριθ. 1638 μετά τοῦ νομίμου τόκου πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1896 μέχρι ἐξοφλήσεως β'.) δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίας εἰκοσι δύο καὶ λεπτὰ 45 ἀριθ. 3,622.45 μετά τοῦ συμπεφωνημένου τόκου πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἥτοι ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1900 μέχρι ἐξοφλήσεως γ'.) δραχμὰς χιλίας ἑκατὸν ἐξήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτὰ πενήκοντα πέντε ἀριθ. 1,167.55 μετά τοῦ νομίμου τόκου πρὸς 9 ο/ο ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς ἥτοι ἀπὸ τῆς 8 Μαΐου 1900 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ δ'.) διὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐπιδικάζόμενα ἡμῖν διὰ τῆς ἀποφάσεως δραχ. 40 τέλη σημ. δραχ. 8 ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικὰ, ἐπιταγὴν κοινοποιήσιν διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσιν δραχ. 22. ἄλλως ἐκτελέσωμεν ἀναγκαστικῶς. Ὁ αὐτὸς δὲ κλητῆρ ἐπιμεληθῆτω καὶ τὴν διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἡλιος» δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῆς 8 Δεκεμβρίου 1900

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τῆς ἐπιτασσούσης

ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἐμπορικῆς ἐταιρίας

«Ἀδελφοὶ Μπενᾶ καὶ Σα»

ΕΜΜ. Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

Σεμιγδάλια καὶ φαρίνας

διὰ κουραμπιέδες, φοινίκια καὶ ἄλλα γλυκίσματα πωλεῖ εἰς τὸ γνωστὸν κατ'ἄστημά του ὁ κ.

ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΧΑΜΠΑΣ